

mer i mange typer af sager, hvor sagsøger ikke har andet bevis end sin egen forklaring. En lempe af sagsøgers bevisbyrde kan derfor være det eneste middel til reelt at beskytte særligt udsatte grupper i sager, hvor sagsøgeren ellers traditionelt ville stå bevismæssigt svagere end den sagsøgte.

Der er altså tale om, at man her med udgangspunkt i menneskerettigheder siger, at for at sikre den svage part en bedre mulighed for at løfte sin sag, så kan man vægte bevisbyrden på en lidt anden måde, end man traditionelt gør.

Der er jo ikke tale om – det er ligesom det, der ligger som baggrund for den lidt skringre tone – at nogen kan blive dømt på baggrund af en påstand. En påstand skal sandsynliggøres. Det skal vurderes af dommeren, om det er sandsynliggjort, at der er sket en krænkelse. I den situation vipper så bevisbyrden over til den anklagede.

Det er det, der er tale om, vil jeg sige til fru Pia Christmas-Møller og fru Rikke Hvilshøj. Det er altså at tage politisk stilling til – når man med forargelse i stemmen siger, at man ikke bryder sig om sexchikane – om man så også politisk vil agere på det, vil agere på en måde, så man vittelig giver en håndsækning til de mange tusind kvinder, der daglig bliver udsat for sexchikane og daglig står i en situation, hvor et nej ikke tages for et nej.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne til arbejdsministerens ære gentage, hvad jeg allerede tidligere har søgt at slå fast med syvtommersøm, nemlig at seksuel chikane er fuldstændig uacceptabel. Jeg er enig i, at der formentlig er flere sager ude i virkeligheden end det, vi kan aflæse af statistikkerne. Det skal der rettes op på.

Men den metode, man vælger med det her lovforslag, er gal. Ministeren er jo ikke uvidende om, at domstolene allerede i dag tager højde for muligheden for, om den pågældende kan løfte bevisbyrden. Så i praksis er der i en lang række sager reelt tale om delt bevisbyrde.

Det er en udmærket praksis, som der ikke er grund til at ændre på. Det gør man med det lovforslag, der her er fremsat. Man ændrer på lovbestemmelsen, og det vil uundgåeligt blive opfattet som et signal til domstolene om, at nu går det i retning af i praksis at få omvendt bevisbyrde. Det er problemet, og vi anker over netop det.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører om to ting. Den ene: Hvad konkret mener den konservative ordfører, man kan gøre for at bekæmpe sexchikane?

Og det andet: Hvor i lovteksten finder den konservative ordfører overgangen fra delt bevisbyrde, som den konservative ordfører erkender er praksis i dag, og til den omvendte bevisbyrde, som ikke står noget sted? Hvor i teksten skrider det? Det vil jeg gerne vide helt præcist.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg har med tilfredshed noteret mig fru Pia Christmas-Møllers sidste indlæg. Der er i dag i retspraksis fra domstolenes side i høj grad lagt vægt på at styrke den svage parts stilling. Der praktiseres i mange tilfælde delt bevisbyrde, og derfor har jeg noteret mig, at virkningen af at gennemføre lovforslaget her er, at vi på lange strækninger stadfæster retspraksis.

Jeg synes, fru Pia Christmas-Møller skylder at sandsynliggøre, at det at stadfæste en udpræget grad af retspraksis er ensbetydende med, at vi så skrider over mod omvendt bevisbyrde. Det synes jeg ikke endnu er sandsynliggjort.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til arbejdsministeren først: Jamen hvorfor er der så overhovedet brug for en lovændring? Jeg går ud fra, at regeringen er enig i, at den praksis, der finder sted ved domstolene, er lovlig. Hvorfor overhovedet ændre på loven? Jeg ser slet ikke noget problem, slet ikke, når det oven i købet er udtryk for hastværk.

Med hensyn til fru Jette Gottliebs to spørgsmål vil jeg gerne svare: Sexchikane kan bekæmpes bl.a. ved den lov om ligebehandling, som vi gennemførte for et lille halvt års tid siden. Her er indarbejdet en række bestemmelser, hvorefter der kan idømmes godtgørelser og lign. i sexchikanesager. Det har vi ikke set virke i praksis endnu, men der er andre veje til at bekæmpe sexchikane.

Med hensyn til spørgsmålet om bevisbyrden kan jeg henvise til mit svar til arbejdsministeren: Jeg kan ikke se, hvorfor man har brug for en lovændring på dette her område, hvis det i virkeligheden er en uændret fortsættelse af praksis, regeringen lægger op til.